

عنوان مقاله:

سبک شناسی رمان «جای خالی سلوچ» اثر محمود دولت آبادی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدرضا نصرافهانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

میلاد شمعی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

سبک، شیوه ی خاصی است که نویسنده یا شاعر برای بیان مفاهیم خود در اثر ادبی به کار می برد. در مورد سبک از گذشته تاکنون تعاریف گوناگونی ارائه شده است. این اصطلاح در حال حاضر در مورد روش هایی به کار می رود که از طریق به کار بردن فنون و مفهوم های زبان شناسی به مطالعه تحلیلی ادبیات می پردازد. همچنین زاویه دید، مسائل زبانی، چگونگی شخصیت پردازی و چند و چون جهت گیری درون مایه را تعیین می کند. ویژگی اصلی آثار محمود دولت آبادیویژه در رمان جای خالی سلوچ توجه به زبان و ساختار ادبی متن است. به عنوان نمونه، واژه های محلی و قومی که دولت آبادی در این رمان به کار گرفته، خصلت اصلی زبان باستانگرایی او را آشکار می سازد که وام گرفته از کتاب هایی مانند تاریخ بیهقی و تاریخ بیهق است. نگارندگان در این مقاله کوشید هاند با بررسی ساختار ادبی و زبانی این رمان از جمله: واژگان، تصاویرخیال، تنوع جمله ها، ضرباهنگ، تکرار، انسجام، تأکیدو... خصوصیات سبک شناسیک آنرا نمایان سازند.

کلمات کلیدی:

محمود دولت آبادی، جای خالی سلوچ، سبک شناسی، شیوه کاربرد زبان، روایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315662>

